

Незалежне журналістське розслідування

Ігор Горбасенко, член Національної спілки журналістів України.

Викладені в незалежному журналістському розслідуванні матеріали побудовані виключно на документах, публікаціях в ЗМІ і виступах посадових осіб благодійної організації «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/СНІД».

Частина 1.

ДОБРОЧЕСНІ НАМІРИ.

У травні цього року в ряді друкованих ЗМІ та на кількох інтернет - ресурсах були розміщені презентаційні матеріали благодійної організації «Всеукраїнська мережа

людей, які живуть з ВІЛ/СНІД» про відкриття в Києві недержавного **неприбуткового** медичного центру «100% життя», засновником і учасником якого є Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ (зазначені матеріали додаються).

Центр позиціонується керівництвом Всеукраїнської мережі як «унікальний проект еволюції пацієнтської спільноти, який забезпечить альтернативу в отриманні послуг, світові протоколи лікування, новітні препарати і, найголовніше, відсутність стигми та дискримінації по відношенню до всіх пацієнтів, незалежно від їх статусу».

Керівні особи Мережі - голова координаційної ради «Всеукраїнська мережа людей, що живуть з ВІЛ/СНІД» Дмитро Шерембей, керівник департаменту політики та адвокації Мережі (на час публікації на сайті network.org.ua, прим. авт.) Віталій Ткачук та інші особливо акцентували увагу на **неприбутковому** статусі Центру, підкреслюючи, що «прибуток буде лягати **не в кишеню**, а буде інвестуватися назад в медичні послуги, в розширення, оскільки власником цього центру є благодійна організація «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ».

Кошти на нього виділили Глобальний фонд боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією і Expertise France 5% Initiative; до обладнання центру долучився благодійний фонд Олени Пінчук.

Як зазначено в матеріалі інтернет-ресурсу [WWW . AFEW . ORG](http://WWW.AFEW.ORG) , «За підрахунками голови Мережі, (голова координаційної ради «Всеукраїнська мережа ЛЖВ Дмитро Шерембей, прим. авт.») 50 тисяч доларів, інвестованих в клініку, за 20 років стануть мільйоном. У той же час гроші, витрачені в клініці пацієнтом, стануть

не прибутком власника,

а послугою для того, хто теж хоче жити.

Відповідно, надаючи медичні послуги первинної ланки, центр буде отримувати від держави фінансування за принципом «гроші за пацієнтом». Також центр може надавати низку діагностичних та медичних послуг за тими тарифами, які згодом визначить держава для вторинної ланки. Ці кошти будуть йти на розвиток медичного закладу.

Пілотну клініку відкрили в Полтаві восени 2016 року, а вже в цьому році перших пацієнтів приймуть центри в Києві, Запоріжжі, Львові, Чернігові та Житомирі.

Перший подібний центр за кордоном з'явиться в Молдові - у них ліберальні закони. Виявляють цікавість Грузія і Казахстан, - говорить голова координаційної ради «Всеукраїнська мережа ЛЖВ» Дмитро Шерембей».

Благородні альтруїстичні цілі створеного Центру і їх масштаб викликали непідробний інтерес, привернули увагу і змусили звернутися до витоків - до правової основи цього центру і, в першу чергу, до Статуту медичного центру «100% життя».

І тут з'явилися перші питання і несподівані відповіді.

Питання перше: а чи дійсно ця організація є неприбутковою? Погляд через призму законів України.

п. 133.4.1 Податкового Кодексу України визначено вимоги до організації для отримання статусу неприбутковості.

Неприбутковою організацією є така, «установчі документи якої містять заборону розподілу отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів організації, працівників (окрім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління й інших пов'язаних із ними осіб».

Так що стоїть за спробою введення в оману української та міжнародної громадськості, державних та муніципальних керівників?

Чи не є це намаганням за декларованою неприбутковістю приховати плани збагачення конкретних фізичних осіб?

Відповідь перша: Огляд Статуту медичного центру «100% життя» (Статут в редакції 2017 року, а також відмінності статуту 2018 року від статуту в редакції 2017 року

додаються).

Відвертіше всього розподіл доходів по кишенях викладено в розділі 12 Статуту, який так і називається: «Порядок виплати дивідендів учасникам Товариства».

Проте, тема прибутковості проходить червоною лінією через увесь статут.

Розділ 1 «Загальні положення» має меседж: «Для здійснення підприємницької діяльності та отримання прибутку»;

Розділ 2 «Права і обов'язки учасників Товариства» декларує:

«Учасники Товариства мають право брати участь в розподілі прибутку товариства та одержувати його частку дивідендів».

Тут же перераховані категорії «кишень», у які передбачене перекладання отриманого прибутку. «Учасниками Товариства можуть бути юридичні і фізичні особи – резиденти України, юридичні особи – нерезиденти, громадяни іноземних держав, особи без громадянства, котрі прийняті у встановленому порядку до Товариства та виконують положення даного Статуту».

Тобто, за гроші Глобального Фонду побудована і офіційно зареєстрована в Україні структура, яка покликана відповідно до своїх статутних документів, приносити прибуток в приватні кишені.

У той час, як гроші Глобального Фонду, акумульовані від донорів, в першу чергу, від платників податків США, надаються державі Україна, а не в приватні кишені.

Можливо, я міркую наївно, але саме в це хочеться вірити.

На відкритті центру «100% життя» в Києві були присутні, зокрема, державні люди - перший заступник голови Київської міської державної адміністрації Микола Поворозник, генеральний директор Державної Установи «Центр громадського здоров'я МОЗ України» Володимир Курпіта, та Директор об'єднаної програми ООН з ВІЛ / СНІДУ (ЮНЕЙДС) Яцек Тишко.

Всі вони стали заручниками и мимовільними співучасниками неправди, озвученої керівництвом Мережі ЛЖВ.

На жаль, до поширення брехні доклав зусиль інтернет - ресурс, створений в рамках ініціативи співробітництва Уряду США та Глобального фонду / Проекту «Лідерство, управління та врядування».

Це сайт Державної Установи «Центр громадського здоров'я» МОЗ України.

Назва публікації - «У Києві відкрили перший **неприбутковий** медичний центр «100% життя».

Текст публікації: «Медичний центр є **неприбутковою** установою. Частина медичних послуг для пацієнтів буде гарантована державою в рамках реформи. Всі кошти, отримані за платні послуги (наприклад, деякі категорії аналізів), будуть спрямовані на розвиток послуг для пацієнтів».

І що це за платні послуги, як сором'язливо оприлюднює сайт Державної Установи «Центр громадського здоров'я» МОЗ України як «(наприклад, деякі категорії аналізів)»?

Для початку процитуємо п. 3.1. Статуту: «**Товариство є закладом охорони здоров'я**».

І поставимо поряд із наведеним ряд положень ст. 4 Статуту щодо предмету діяльності товариства:

- діяльність страхових агентів і брокерів;
- збір, переробка та/або утилізація відходів виробництва та вторинних ресурсів;
- грошове та фінансове посередництво;
- оптова торгівля за винагороду чи на основі контракту;
- Надання послуг саун, косметологічних та масажних кабінетів;
- Зовнішньоекономічна та інші види діяльності, не заборонені чинним законодавством.

Виникає припущення, що задекларована товариством «охорона здоров'я» має нагоду плавно перейти у більш прибуткові напрямки діяльності із перетіканням коштів у приватні кишені.

Частина 2.

Отримати уявлення про вже існуючий характер розподілу доходів в медичному центрі

«100% життя» можливо, маючи інформацію про діяльність цього центру в м Полтава.

Як зазначено в матеріалах Інтернет - ресурсу «WWW.AFEW.ORG», «Полтавську клініку відкрили восени 2016 року». «Полтавська клініка стала прибутковою вже через шість місяців після відкриття. Самою затребуваною виявилася наркологія, каже керівник відділу соціального підприємництва Мережі ЛЖВ Ярослав Бляхарський».

Мережа ЛЖВ завбачливо не доводить до української громадськості детальний звіт про результати фінансової діяльності Центру в Полтаві.

Що не дивно.

У статуті Центру, заснованого «відкритим і прозорим» благодійним фондом «Всеукраїнська мережа ЛЖВ», який декларує виключно благі цілі, закладений великий розділ 13 «Комерційна таємниця та конфіденційна інформація».

Частина 3. Питання, що чекають своїх відповідей.

За наданою в ЗМІ інформацією, полтавський центр з кінця 2016 року окупився за півроку. А далі - прибуток. Зрозуміло, що попередньо були вкладені кошти, що передують прибутку.

Знову питання: Який обсяг коштів? Хто фінансував створення центру в Полтаві? Хто являється учасником цього закладу у Полтаві?

На момент державної реєстрації статутів Центрів «100% життя» в Полтаві і Києві, (до введення в дію 17 червня 2018 року нової редакції Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю») діяла стара редакція Закону, стаття 143 якого встановлювала, що «Статут товариства з обмеженою відповідальністю ... має містити відомості про розмір статутного капіталу, з визначенням частки

КОЖНОГО

учасника...»

І якщо в Статутах Центрів «100% життя» зразка 2017 і 2018 років у статутному капіталі зазначена **тільки** частка Мережі у розмірі 2000 гривень, чи вправі ми розуміти, що існує тільки один учасник Центрів у Полтаві і Києві, а саме Мережа?

Яка і проводила сама з собою, одноосібно, так звані «загальні збори учасників» ?

Чи є і інші юридичні чи приватні особи, і Мережа порушила законодавство України, не зазначивши у статуті, за підписом своїх посадових осіб, частки інших учасників ?

Громадськість України чекає відповіді на ці питання.

Корисно також отримати відповідь, як використовувався і використовується прибуток закладу, в тому числі виплата дивідендів, і кому конкретно? (А окупність за півроку - це надприбуток за світовими мірками).

Громадськість України як і раніше залишається в невіданні.

Відповіді на ці питання, напевно, в стані знайти податкові органи України.

Ще один аспект діяльності товариства. Законодавство України декларує, що статутний капітал товариства визначає мінімальний розмір майна товариства, який гарантує інтереси його кредиторів.

Зауважимо, що статутний капітал Товариства, внесений «Всеукраїнською мережею ЛЖВ», як і раніше становить скромну суму 2000 грн (що не досягає вісімдесяти доларів

США).

І хоч прибуток, за інформацією, мав місце, але статутний капітал до цього часу ніхто не збільшував з моменту реєстрації Полтавського центру в 2017 році.

Виходячи із зазначеного, можна сказати, що ані кошти гуманітарної безповоротної допомоги від Глобального фонду, ані вартість коштовного обладнання, подарованого українським Фондом Олени Пінчук медичному товариству «100% життя», ані внесок Expertise France 5% Initiative, не були задіяні засновниками і учасниками і не приймали участь у формуванні статутного капіталу Товариства «100 %життя».

Також нічого не можна сказати і про реінвестицію дивідендів у статутний **капітал**.

Таким чином, не надавши умов для задіяння додаткових джерел формування статутного **капіталу** товариства «100% життя», засновники і учасники за два роки існування Товариства не зробили жодної спроби щорічно добросовісно відраховувати достатні кошти до резервного фонду Товариства.

Для довідки:

- Мета створення резервного фонду - формування фінансових резервів для покриття непередбачених витрат.
- Формування резервного фонду підприємства - обов'язкова вимога законодавства.
- Розмір резервного фонду має складати не менше 25% від розміру статутного капіталу згідно законодавства.

- Розмір щорічних відрахувань до резервного фонду, згідно з нормативно – законодавчою базою України, не може бути меншим за 5% суми чистого прибутку.

В підсумку, резервний фонд Товариства з обмеженою відповідальністю «медичний центр «100 % життя», утворений для скорочення ризиків ведення бізнесу, має становити смішну величину, яка дорівнює близько 20 доларів США.

От такий собі відверто ризикований бізнес, утворений засновниками і учасниками, в першу чергу - Мережею ЛЖВ, за кошти, в тому числі Глобального фонду.

У відповідності до Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» Товариство несе відповідальність за своїми зобов'язаннями всім належним йому майном.

І знову питання, що чекають своїх відповідей.

Так яке майно у Товариства «100% життя» в Полтаві та Києві, та й яке майно числиться за засновниками і учасниками, в тому числі -за Мережею ЛЖВ?

Питання не пусте, враховуючи, що розділ 5 Статуту «Зовнішньоекономічна діяльність» зазначає: «Товариство має право отримувати валютні кредити від іноземних інвесторів». А кредити прийнято отримувати під гарантію и віддавати з відсотками.

І ще питання - якщо Центр заново в 2018 році пройшов державну реєстрацію з юридичною адресою в Києві, то який статус у закладу, що залишився в Полтаві з тією ж назвою? Хто ним володіє в даний час?

Відповіді на ці питання невідомі українській громадськості. І тому, закономірно, вони чекать свого дослідження.

Частина 4.

Глобальний Фонд и комерція Мережі ЛЖВ.

Окремою темою має бути викладене питання фінансування з боку Глобального Фонду комерційних складових грантової допомоги для Мережі ЛЖВ.

Варто зазначити, що якщо грантові заявки до Глобального фонду в цілому проходять як – неяке обговорення серед громадськості країни, то кошти на реалізацію комерційних проектів Мережі як і раніше, не стають надбанням широкої громадськості.

Відомо, що заявки на фінансування від Глобального Фонду для України письмово затверджуються від імені держави Україна Віце-прем'єр - міністром України.

Перед цим вони проходять узгодження в Національній раді з питань протидії туберкульозу та ВІЛ-інфекції / СНІДу при Кабінетові Міністрів України.

Скільки грошей, зібраних з країн - донорів і призначених для держави Україна, вклав за весь час Глобальний Фонд в комерцію Мережі?

Це питання публічно переадресовані до секретаріату Національної ради, функції якого виконує Міністерство охорони здоров'я України, а також безпосередньо на адресу МОЗ України як учасника процесу.

Згідно із відповіддю МОЗ України (додається), Глобальним фондом спрямовано на заснування та розвиток медичного центру «100% життя» тільки у 2018-2019 роках 242 496 доларів США.

Зазначене фінансування відбувається відповідно до робочого плану Глобального фонду під назвою «Впровадження нової моделі профілактики ВІЛ та ТБ на рівні громад».

В зв'язку з зазначеним виникає потреба визначитися із деякими принциповими питаннями щодо рентабельності бізнес - проекту.

Стартові фінансові та матеріальні кошти, вкладені донорами в бізнес-проект, покликані приносити дохід і прибуток.

Для ілюстрації варто повернутися до матеріалу, викладеному в WWW.AFEW.ORG (material 5)

«За підрахунками голови Мережі, (голова координаційної ради «Всеукраїнська мережа ЛЖВ Дмитро Шерембей, прим. авт.») 50 тисяч доларів, інвестованих в клініку, за 20 років стануть мільйоном».

Тобто, і це підтверджує і на що розраховує Д. Шерембей, в даному випадку гроші в розмірі 242 496 доларів США, добровільно вийняті зі своїх кишень платниками податків країн - донорів, та передані до Глобального фонду і скеровані ним в бізнес - проект Мережі, як вже сьогодні, так і в близькій і віддаленій перспективі, прямо чи опосередковано, приймають участь у формуванні прибутку.

І неприпустимо, щоб цей прибуток у вигляді дивідендів потрапив в інші кишені приватних осіб, тепер уже країни - отримувача гуманітарної допомоги.

Трохи історії.

Глобальний фонд раніше вже вкладав кошти в комерційні операції Мережі ЛЖВ.

У Мережі ЛЖВ вже були за гроші Глобального Фонду «І ставок, і млинок, і вишневенький садок», як співається у відомій українській пісні.

Процитуємо офіційний звіт Офісу Генерального Інспектора Глобального фонду боротьби зі СНІДом, туберкульозом і малярією (Аудит грантів Глобального фонду, наданих Україні, GF-ОГІ-10-016 3 серпня 2012 року).

«Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/СНІД

П. 149. Мережа ініціювала низку **прибуткових** проектів через три угоди про надання гранту з Центром розвитку соціального підприємництва (на 98% належному Мережі). Завдяки трьом угодам про надання гранту з Центром розвитку соціального підприємництва Мережа ініціювала низку

п

рибуткових

проектів. До них відносяться створення кафе, автомийки, діяльність паркетної торгівлі та здачі в оренду ставка строком на 20 років (єдиний проект, який залишився).

Загальний обсяг фінансування цих проектів склав 900 000 гривень (

близько 113 000 доларів США

). Однак, частково (Детальна інформація відсутня. Прим. авт.) внаслідок кризи в Україні у 2009 році, кафе, паркетний цех і автомийку було зачинено.

П. 150. Такі проекти мали би приносити дохід, але в цьому соціальному підприємстві ситуація склалася інакше. Офіс Генерального Інспектора відзначив, що проекти регулярно зупинялися після певного періоду часу, і компанія щороку накопичувала збитки, причому близько половини свого капіталу вона використала. Первинна оцінка переваг цих бізнес-проектів виявилася незадовільною.»

І знову з'являються питання.

Так, згідно із Звітом Генеральної Інспекції, ставочок як об'єкт комерції, на час інспекції залишився. Яка його доля зараз? Кому він належить? Які доходи цей об'єкт комерції приніс? Як ці доходи були використані і використовуються зараз?

Щодо кафе, автомийки, паркетної торгівлі як комерційних об'єктів – Генеральна Інспекція не деталізує їх подальшу долю.

Проте, ці комерційні об'єкти передбачають матеріальну складову, а саме – обладнання, приміщення таке інше, яке мало бути власністю Мережі ЛЖВ.

Вони були або бездарно занедбані, або були продані. Якщо вони були продані – то кому конкретно, за які гроші (в порівнянні з вкладеними Глобальним Фондом), хто ними володіє зараз і як ці виручені кошти були використані Мережею ЛЖВ (або використовуються зараз).

Очевидно, що в цьому проекті «100% життя» Мережа ЛЖВ як засновник, учасник і неурядова організація, яка декларує відкритість і прозорість, замість того, щоб з гордістю, широко, з детальними фінансовими показниками в усіх напрямках роботи проекту «100% життя» оприлюднити наявні досягнення, всю інформацію постаралася приховати за туманом комерційної таємниці і конфіденційності.

Можна припустити, що причиною інформаційної завіси якраз і є закладена в Статуті «100% життя» можливість розподілу прибутку по приватних кишнях.

Треба думати, що зацікавленим особам та організаціям не складе особливих труднощів зайти за цю завісу - в повній відповідності до законодавства України і в інтересах держави Україна.

Залишаються питання до Голови Правління, членів Правління та Виконавчого директора Глобального Фонду.

Перед тим, як вкладати гроші в комерційні проекти Мережі людей, що живуть з ВІЛ/СНІДом в Україні, чи знайомилися посадові особи Глобального Фонду зі статутними документами комерційного проекту Мережі ЛЖВ «100% життя»? Хоча б для того, щоб знати, в чиї приватні кишені в результаті планується прямо чи опосередковано перекладати стартові гроші платників податків США та інших країн, що перераховуються до Глобального Фонду, і які приймають безпосередню участь у формуванні прибутку і дивідендів.

Ті ж питання ставимо перед керівництвом країни, беручи до уваги задеклароване в розділі 4 статуту «Залучення бюджетних коштів» як предмет діяльності товариства.

Іншими словами, в чиї приватні кишені?

Ті ж питання відносимо до керівництва областей і міст України, щодо державних і муніципальних коштів, які можуть бути вкладені в плановані створення і діяльність подібних центрів в областях і поповнювати приватні кишені.

І навряд чи можна сподіватися, що це будуть кишені виключно всіх тих поіменно 240 тисяч хворих на СНІД в Україні, які потребують прямої фінансової підтримки, і про яких так багато говорить керівництво «Всеукраїнської мережі людей, що живуть з ВІЛ».

А ось що набагато реальніше: чи не побачимо ми з часом в числі отримувачів дивідендів добре знайомі прізвища керівних посадових осіб Мережі ЛЖВ, Міністерства охорони здоров'я України, посадовців Кабінету міністрів України, функціонерів з числа управління областями й містами України, які сприяють чи закривають очі на це?

І чи не існує завдяки продемонстрованому «вільному стилю» реалізації міжнародної допомоги реальний ризик перетворення проектів Глобального фонду, благодійної допомоги донорів із різних країн світу, запозичень, фінансових перерахувань з державного та місцевих бюджетів України на профанацію і відверту компрометацію намірів?

У мене немає наміру трактувати положення статуту комерційного проекту Мережі ЛЖВ «100% життя» як планування злочинного трафіку державних коштів США, інших країн - донорів через Глобальний фонд.

У підсумку, для унеможливлення будь-коли і будь-ким такої трактовки діяльності комерційного проекту Мережі ЛЖВ «100% життя» , буде доцільним звернення до державних посадовців, керівництва недержавних організацій, які приймають рішення.

Виходячи із вищезазначеного, закликаємо:

- **Донорів Глобального Фонду, в першу чергу США, - з метою скорочення операційних програмних і управлінських ризиків звернути пильну увагу на ініціативи Глобального Фонду в частині реалізації комерційних проектів робочого плану Глобального фонду під назвою «Впровадження нової моделі профілактики ВІЛ та ТБ на рівні громад» у країнах - отримувачах гуманітарної допомоги;**

- **Глобальний Фонд – підвищити ефективність моніторингу реалізації комерційних проектів та програм на виконання робочого плану Глобального фонду під назвою «Впровадження нової моделі профілактики ВІЛ та ТБ на рівні громад»;**

- на засіданні Правління Глобального Фонду приділити увагу питанню реалізації комерційних проектів та програм Мережі ЛЖВ в Україні на виконання робочого плану Глобального фонду під назвою «Впровадження нової моделі профілактики ВІЛ та ТБ на рівні громад»;

- відкликати вкладені кошти у комерційний проект Мережі ЛЖВ «100% життя» - з наступною офіційною вимогою щодо внесення змін до Статуту медичного центру як закладу охорони здоров'я;

- прийняти рішення про надання вкрай необхідної грантової допомоги Україні у забезпеченні бедаквіліном і деламанідом у необхідній кількості курсів – для стримання епідемії резистентного туберкульозу.

- А також вжити заходів до Мережі, основного реципієнта коштів Глобального фонду в Україні як порушника Кодексу поведінки Реципієнтів Ресурсів Глобального фонду.

- Виконуючу обов'язки Міністра охорони здоров'я України пані Уляну Супрун - звернути, нарешті, увагу на комерційну діяльність і наміри основного реципієнта Глобального фонду - недержавної організації «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/СНІДом», звідки вона взяла до себе людей на високі державні посади Генерального директора Державної установи «Центр громадського здоров'я МОЗ України», а також заступника міністра охорони здоров'я з питань європейської інтеграції, що відповідає за закупівлі лікарських засобів.

Проте Україна є єдиною країною в світі серед країн з високим тягарем туберкульозу, яка вже тривалий час не закуповує ані бедаквіліну, ані деламаніду, цих новітніх препаратів, до яких ще не існує опору у збудника туберкульозу, і тому стає дедалі небезпечнішою для своїх сусідів.

(Точніше, за рахунок обмежених благодійних міжнародних проектів від організацій PATH (USAID

) і «Лікарі без кордонів»,
хворі в Україні мають бедаквіліну близько 400
курсів на все 42-мільйонне населення країни і на близько 7 тисяч хворих, які його вже
потребують.)

- Генерального директора Державної установи «Центр громадського здоров'я МОЗ України» - унеможливити компрометацію ініціатив урядових органів США , які доклали зусиль до заснування та підтримки інтернет – сайту Центру громадського здоров'я, і виключити розміщення на цьому медіа-ресурсі Державної установи заздалегідь неправдивої інформації.

- Благодійну організацію «Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ/СНІД» - ві дзвітувати перед громадськістю, в тому числі на сайті Міністерства охорони здоров'я України, про детальне витрачання коштів, отриманих від Глобального Фонду та інших закордонних та вітчизняних донорів в результаті окупності прибуткового бізнес - проекту «100% життя» в Полтаві та Києві. А також про комерційні об'єкти і кошти, отримані і витрачені на зазначені бізнес - цілі раніше, в тому числі за матеріалами Генеральної інспекції Глобального Фонду;

- засоби масової інформації, які висвітили діяльність Центру як неприбуткового, - надати спростування;

- Відповідні правоохоронні органи, державні органи фінансового контролю і моніторингу, державну аудиторську службу, податкові органи - у відповідності до законодавства України розглянути матеріали, що надаються, та поінформувати громадськість про результати розгляду.

- губернаторів областей, мерів міст - при отриманні заявок Мережи ЛЖВ і Центру «100% життя» про виділення коштів, взяти до уваги закладений в Статуті Центру розподіл доходів по приватних кишенях учасників;

Не викликає сумнівів, що є несправедливим, коли за рахунок безповоротної благодійної донорської допомоги для усього населення України, планується збагачення окремих

осіб, які отримують доступ до прибутків.

P.S. Викликає велику тривогу і стурбованість та обставина, що керівні і контролюючі органи Глобального Фонду заплівають очі і не реагують ані навіть на зареєстровані на державному рівні

дії з ознаками корупції

основних реципієнтів в Україні

на суму більш ніж 10 мільйонів гривень, в тому числі з коштами, наданими Глобальним Фондом.

Ці факти викладені у АУДИТОРСЬКОМУ ЗВІТІ за результатами внутрішнього аудиту Міністерства охорони здоров'я України в Державній установі «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України» від 08.09.2017 № 13-15/06.

Також викликає велику тривогу і стурбованість, що керівні і контролюючі органи Глобального Фонду не реагують на викладені вище відверті порушення Кодексу поведінки Реципієнтів Ресурсів Глобального фонду (Code of Conduct for Recipients of Global Fund Resources) з боку основних реципієнтів в Україні - Всеукраїнської мережі людей, що живуть з ВІЛ/СНІДом в Україні та Державної установи «Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України», та їх посадових осіб - членів Національної ради.

Відповідно до Кодексу поведінки:

« п.3.2.2. Реципієнти не повинні брати участі, прямо або побічно, в тому числі через агентів або інших уповноважених осіб, в корупційній, шахрайській, що перешкоджає конкуренції діяльності або примусової практиці або в практиці змови щодо Ресурсів Глобального фонду, як вони визначаються в Додатку I до цього Кодексу».

«п. 3.2.3. Крім того, реципієнти не повинні брати участі в розкраданні, крадіжці, неправомірному присвоєнні або нецільовому використанні ресурсів Глобального фонду, як вони визначаються в Додатку I до цього Кодексу».

Також викликає велике занепокоєння і стурбованість той факт, що на зазначені вище обставини закриває очі і не реагує керівний склад (до якого входить і Дмитро Шерембей в якості заступника голови) української Національної ради, який спрямовує і координує її діяльність, а також комісія з нагляду. В жодному документі Національної ради відсутнє будь-яке нагадування про зазначені факти.

Тому, саме відсутність дієвої реакції як з боку Глобального Фонду, так і всередині країни на тлі невтихаючої епідемічної небезпеки, вимушує звертатися до міжнародної спільноти, і в першу чергу до донорів Глобального Фонду, за відповідним реагуванням та підтримкою.

Ігор Горбасенко, журналіст, член Національної спілки журналістів України, член Національної ради з питань протидії туберкульозу та ВІЛ-інфекції / СНІДу при Кабінетові Міністрів України на протязі 2008 – 2018 років.

Автор ряду журналістських розслідувань щодо ефективності протидії туберкульозу і ВІЛ-інфекції / СНІДу в Україні, ефективності роботи Національної ради (ССМ) в цьому напрямку.

[Додатки](#)